

L 376/2017

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

**privind cooperarea autorităților publice române cu Agenția
Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii
(Europol)**

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege stabilește regimul juridic aplicabil activităților de cooperare dintre autoritățile publice române și Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii, denumită în continuare *Europol*, desfășurate potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr.135 din 24 mai 2016, denumit în continuare *Regulamentul Europol*.

Art. 2. – (1) Termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au semnificația prevăzută în Regulamentul Europol.

(2) În înțelesul prezentei legi, expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *autoritate română competentă* – autoritatea publică română care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 lit. a) din Regulamentul Europol;

b) *ofițeri de legătură la Europol* – polițiștii numiți să reprezinte interesele Unității Naționale Europol în cadrul Europol și care constituie Biroul român de legătură la Europol;

c) *infracțiuni de competența Europol* – infracțiunile circumscrise obiectivelor Europol, astfel cum sunt acestea stabilite la art. 3 din Regulamentul Europol;

d) *legislație din domeniul cooperării polițienești și judiciare internaționale* – legislația națională, tratatele internaționale la care România este parte și instrumentele juridice ale Uniunii Europene relevante, aplicabile activităților specifice de cooperare și asistență polițienească și judiciară internațională;

e) *stat membru* – statul membru al Uniunii Europene.

(3) Autoritățile române competente sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege. Prin ordine sau dispoziții ale conducătorilor autorităților române competente se stabilesc departamentele sau structurile din cadrul acestora abilitate să coopereze cu Europol.

Art. 3. – (1) Reprezentanții României în cadrul Consiliului de administrație al Europol, în calitate de membru, respectiv membru supleant, se desemnează prin dispoziția inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

(2) Autoritățile publice române detașează experți naționali la Europol, în condițiile Legii nr. 105/2012 privind detașarea experților naționali la instituțiile și organismele Uniunii Europene și ale deciziei adoptate potrivit art. 56 alin. (2) din Regulamentul Europol.

CAPITOLUL II

Echipe comune de anchetă. Inițierea de anchete penale

Art. 4. – (1) Autoritățile judiciare care constituie echipe comune de anchetă în condițiile art. 182 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma analizei proprii sau la solicitarea Europol, propun autorităților celorlalte state participante ca în componența echipelor respective să fie inclus și personal Europol, în măsura în care obiectul anchetelor privește infracțiuni de competența Europol.

(2) Autoritățile judiciare prevăzute la alin. (1) transmit Europol solicitarea de participare în cadrul echipelor comune de anchetă, prin intermediul Unității Naționale Europol, numai după obținerea acordului autorităților celorlalte state participante.

(3) Participarea personalului Europol în cadrul echipelor comune de anchetă care funcționează pe teritoriul României se stabilește prin acordul scris prevăzut la art. 182 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu luarea în considerare a prevederilor art. 5 din Regulamentul Europol.

(4) Personalul Europol participă în cadrul echipelor comune de anchetă care funcționează pe teritoriul României în calitate de membri detașați.

(5) La solicitarea Europol, autoritățile române competente își exprimă acordul cu privire la prelucrarea de către Europol a informațiilor furnizate de acestea echipei comune de anchetă. Autoritățile române competente refuză exprimarea acordului în cazul în care prelucrarea acestora de către Europol ar contraveni unor interese esențiale de securitate națională sau ar pune în pericol reușita unei anchete aflate în curs de desfășurare ori siguranța unei persoane.

Art. 5. – (1) Autoritățile române competente analizează cu prioritate solicitările Europol privind inițierea, derularea și coordonarea de anchete penale și răspund la acestea, menționând dacă anchetele solicitate vor fi inițiate sau nu.

(2) În cazul în care autoritățile române competente decid să nu dea curs unei solicitări a Europol, în cuprinsul răspunsului se menționează și

motivele care au stat la baza acestei decizii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 6 alin. (3) din Regulamentul Europol în care aceste motive nu pot fi divulgate. Răspunsul se comunică Europol în termen de maximum o lună de la primirea solicitării.

(3) Răspunsurile la solicitările Europol prevăzute la alin. (1), precum și informațiile furnizate Europol cu privire la rezultatele anchetelor sunt transmise prin intermediul Unității Naționale Europol.

CAPITOLUL III Canale de cooperare cu Europol

SECȚIUNEA I Unitatea Națională Europol

Art. 6. – Unitatea Națională Europol din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române – Centrul de cooperare polițienească internațională se desemnează ca unitate națională în sensul art. 7 alin. (2) din Regulamentul Europol.

Art. 7. – (1) Unitatea Națională Europol sprijină cooperarea dintre autoritățile naționale și Europol în calitate de punct unic de legătură, îndeplinind următoarele atribuții principale:

a) furnizează către Europol informațiile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 3 din Regulamentul Europol, inclusiv a informațiilor referitoare la formele de criminalitate a căror prevenire sau combatere este considerată prioritară de către Uniunea Europeană, primite din partea autorităților române competente;

b) asigură disponibilitatea neîntreruptă a canalului de comunicare cu Europol;

c) răspunde solicitărilor de date și informații și de consiliere primite de la Europol, în situațiile în care datele sunt disponibile direct la nivelul Uniunii Naționale Europol;

d) transmite solicitările de date și informații și de consiliere primite de la Europol autorităților naționale, în situațiile în care datele nu sunt disponibile direct la nivelul Unității Naționale Europol;

e) actualizează datele și informațiile furnizate Europol;

f) adresează Europol, la cererea unei autorități române competente, solicitări de consiliere, de date și informații, precum și de analiză;

g) participă la activități de pregătire organizate de autoritățile române competente în vederea creșterii gradului de informare cu privire la activitățile Europol;

h) asigură respectarea dispozițiilor legale privind transmiterea datelor și informațiilor către Europol în condițiile prevăzute de lit. c);

i) efectuează schimb de informații cu ofițerii de legătură la Europol ai celorlalte state membre, inclusiv cu privire la infracțiuni care nu sunt de competența Europol, în condițiile legislației din domeniul cooperării polițienești și judiciare internaționale.

(2) În scopul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la alin. (1), autoritățile române competente pun la dispoziția Unității Naționale Europol, din proprie inițiativă sau la solicitarea acesteia, datele necesare pentru prevenirea și combaterea infracțiunilor de competența Europol.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române asigură resursele necesare pentru menținerea disponibilității neîntrerupte a canalului de comunicare cu Europol.

SECȚIUNEA a 2-a

Ofițerii de legătură la Europol

Art. 8. – (1) Ministrul afacerilor interne, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, numește ofițerii de legătură la Europol din rândul ofițerilor de poliție.

(2) Ofițerii de legătură la Europol sunt trimiși în misiune permanentă în străinătate în funcții asimilate atașatilor de afaceri interne, cu statut diplomatic.

(3) Ofițerii de legătură la Europol și membrii de familie care se află în îngrijirea acestora și nu dețin cetățenie olandeză beneficiază de privilegii și imunități potrivit Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Țărilor de Jos privind acordarea de privilegii și imunități ofițerilor de legătură români la Oficiul European de Poliție, realizat prin schimb de note verbale la 17 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 267/2006.

(4) Ofițerii de legătură la Europol sunt instruiți de către Unitatea Națională Europol, înainte de începerea activității în cadrul Biroului român de legătură la Europol.

(5) Ofițerii de legătură la Europol reprezintă interesele Unității Naționale Europol în cadrul Europol, în conformitate cu legislația română și cu dispozițiile aplicabile Europol.

Art. 9. – (1) Ofițerii de legătură la Europol au ca principală atribuție acordarea de asistență în ceea ce privește schimbul de informații între Europol și Unitatea Națională Europol sau autoritățile române competente, precum și între Unitatea Națională Europol și unitățile naționale ale statelor membre sau ale statelor terțe care au încheiat un acord cu Europol.

(2) Ofițerii de legătură la Europol își exercită atribuțiile fără a prejudicia realizarea atribuțiilor Unității Naționale Europol prevăzute la art. 7.

Art. 10. – (1) În timpul activității în cadrul Biroului român de legătură la Europol și după încetarea acestei activități, ofițerii de legătură la Europol respectă normele privind obligațiile de discreție și confidențialitate, precum și normele privind protecția informațiilor sensibile neclasificate și a informațiilor UE clasificate, stabilite potrivit art. 67 din Regulamentul Europol.

(2) Încălcarea de către ofițerii de legătură la Europol a normelor stabilite potrivit art.67 din Regulamentul Europol reprezintă o încălcare a îndatoririlor de serviciu.

CAPITOLUL IV

Schimbul de informații cu Europol

SECȚIUNEA 1

Furnizarea de date și informații către Europol

Art. 11. – Unitatea Națională Europol și autoritățile române competente furnizează date și informații către Europol în condițiile stabilite la art. 12 –16 și art. 19.

Art. 12. – (1) Unitatea Națională Europol furnizează Europol datele și informațiile disponibile direct la nivelul Unității Naționale Europol:

a) ca răspuns la solicitările de date și informații și de consiliere primite de la Europol;

b) din proprie inițiativă;

c) ca urmare a cererii unei autorități române competente.

(2) Autoritățile române competente furnizează Europol, prin Unitatea Națională Europol sau direct, din proprie inițiativă sau la cererea Europol, datele și informațiile disponibile la nivelul acestora, necesare pentru îndeplinirea obiectivelor Europol.

(3) Autoritățile române competente furnizează date și informații direct Europol numai în situații deosebite, determinate de necesitatea asigurării rapidității schimbului de date și informații. Orice contact direct cu Europol se desfășoară cu informarea concomitentă a Unității Naționale Europol.

(4) În situația în care Unitatea Națională Europol a primit de la autoritatea română competentă toate datele și informațiile schimbate în cursul contactelor directe cu Europol, aceasta comunică Europol că nu are nevoie să mai primească și de la Europol datele și informațiile respective.

Art. 13. – (1) Unitatea Națională Europol și autoritățile române competente care furnizează date și informații Europol stabilesc, la momentul furnizării, scopul sau scopurile în care acestea pot să fie prelucrate, astfel cum acestea sunt prevăzute la art. 18 alin. (2) din Regulamentul Europol.

(2) În situația în care autoritățile române competente care furnizează date și informații Europol, prin intermediul Unității Naționale Europol, nu au stabilit, potrivit alin. (1), scopul sau scopurile în care acestea pot fi prelucrate, Unitatea Națională Europol stabilește scopul sau scopurile pe baza conținutului respectivelor date și informații. În cazul în care apreciază necesar, Unitatea Națională Europol poate solicita autorităților române competente informații suplimentare necesare stabilirii scopului sau scopurilor.

Art. 14. – (1) Datele și informațiile furnizate Europol de către Unitatea Națională Europol și autoritățile române competente cuprind, în funcție de scopurile stabilite, potrivit art. 13, numai categoriile de date cu caracter personal și se referă exclusiv la categoriile de persoane vizate, astfel cum acestea sunt prevăzute în Anexa II la Regulamentul Europol.

(2) Unitatea Națională Europol și autoritățile române competente furnizează date și informații Europol numai dacă acestea sunt adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile stabilite potrivit art. 13.

Art. 15. – (1) Unitatea Națională Europol sau autoritățile române competente, ori de câte ori este posibil anterior momentului furnizării, evaluează fiabilitatea sursei și acuratețea datelor și informațiilor, și atribuie codurile de evaluare potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) și (2) din Regulamentul Europol.

(2) Unitatea Națională Europol solicită autorităților române competente, în baza informațiilor transmise de Europol, acordul cu privire la modificarea codurilor de evaluare transmise anterior sau atribuirea unor coduri de evaluare datelor și informațiilor care au fost transmise fără a face obiectul evaluării prevăzute la alin. (1).

Art. 16. – (1) Unitatea Națională Europol sau autoritățile române competente pot indica, la momentul furnizării datelor și informațiilor către Europol, următoarele tipuri de restricții:

a) interzicerea utilizării datelor și informațiilor furnizate în cadrul unui proces penal fără acordul prealabil al furnizorului datelor;

b) interzicerea furnizării datelor și informațiilor către una, mai multe sau toate entitățile terțe prevăzute la art. 24 și 25 din Regulamentul Europol, fără acordul prealabil al furnizorului;

c) interzicerea furnizării datelor și informațiilor către unul, mai multe sau toate statele membre, precum și către personalul Europol, potrivit art. 20 din Regulamentul Europol, respectiv către Eurojust și Oficiul European de Luptă Antifraudă, potrivit art. 21 din Regulamentul Europol, fără acordul prealabil al furnizorului;

d) ștergerea datelor și informațiilor înainte de termenul pentru ștergere automată prevăzut la art. 31 alin. (2) din Regulamentul Europol.

(2) Unitatea Națională Europol sau autoritățile române competente indică restricții de tipul celor prevăzute la alin. (1) lit. a) – c) atunci când constată că posibilitatea utilizării datelor și informațiilor în cadrul unui proces penal sau posibilitatea furnizării acestora către statele membre, personalul Europol, Eurojust, Oficiul European de Luptă Antifraudă și entitățile terțe prevăzute la art. 24 și 25 din Regulamentul Europol ar putea să contravină unor interese esențiale, inclusiv de securitate națională, ale României, să pună în pericol reușita unei anchete în curs sau să pună în pericol siguranța unei persoane.

(3) Unitatea Națională Europol sau autoritățile române competente indică restricții de tipul celei prevăzute la alin. (1) lit. d), atunci când pentru datele și informațiile furnizate sunt stabilite în legislația națională termene de stocare mai mici decât termenul pentru ștergere automată prevăzut la art.31 alin. (2) din Regulamentul Europol.

(4) Restricțiile prevăzute la alin. (1) pot fi comunicate și ulterior momentului furnizării informațiilor.

Art. 17. – Unitatea Națională Europol sau autoritatea română competentă care a indicat o restricție de tipul celor prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a) – c) analizează circumstanțele cazului concret în care se intenționează ca datele și informațiile să fie utilizate sau furnizate și comunică solicitantului:

a) acordul cu privire la utilizarea sau furnizarea datelor și informațiilor, dacă aceasta nu contravine intereselor esențiale, inclusiv de securitate națională, ale României, nu pune în pericol reușita unei anchete în curs și nu pune în pericol siguranța unei persoane;

b) refuzul de a permite utilizarea sau furnizarea datelor și informațiilor, dacă aceasta ar contraveni unor interese esențiale, inclusiv de securitate națională, ale României, ar pune în pericol reușita unei anchete în curs sau ar pune în pericol siguranța unei persoane.

Art. 18. – În cazul în care Europol solicită, potrivit art. 31 alin. (4) din Regulamentul Europol, autorizarea de a stoca în continuare datele și informațiile supuse unei restricții de tipul celei prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. d), Unitatea Națională Europol sau autoritatea română competentă, care

a indicat restricția în cauză, evaluează motivarea prezentată și comunică Europol:

a) autorizarea de a stoca în continuare datele și informațiile, dacă termenul de stocare al acestora la nivel național a fost prelungit, cu indicarea noului termen de stocare;

b) autorizarea de a stoca în continuare datele și informațiile, dacă nu este îndeplinită condiția prevăzută la lit. a), dar Europol își asumă responsabilitatea pentru calitatea datelor și informațiilor pe perioada stocării acestora peste termenul prevăzut în cuprinsul restricției indicate inițial;

c) refuzul de a autoriza stocarea în continuare a datelor și informațiilor, dacă nu este îndeplinită condiția prevăzută la lit. a), iar Europol nu își asumă responsabilitatea pentru calitatea datelor și informațiilor pe perioada pentru care dorește să le stocheze peste termenul prevăzut în cuprinsul restricției indicate inițial.

Art. 19. – Unitatea Națională Europol și autoritățile române competente nu furnizează Europol date și informații dacă, în temeiul analizei proprii sau a elementelor furnizate de o altă autoritate română competentă, se stabilește că furnizarea de date și informații către Europol în cazul respectiv determină apariția uneia dintre consecințele prevăzute la art. 7 alin. (7) din Regulamentul Europol.

Art. 20. – (1) În cazul în care primește date și informații de la Europol în temeiul art. 26 alin. (2) din Regulamentul Europol, Unitatea Națională Europol evaluează dacă datele și informațiile respective trebuie transmise înapoi Europol în condițiile prevăzute la art. 12 – 16 și art. 19 și comunică Europol decizia în termen de maximum 90 de zile.

(2) În scopul realizării evaluării menționate la alin. (1), Unitatea Națională Europol poate coopera cu autoritățile române competente atunci când există necesitatea verificării informațiilor furnizate de Europol.

SECȚIUNEA a 2-a
Accesul la informațiile stocate de Europol

Art. 21. – (1) Informațiile stocate de Europol pot fi accesate de către Unitatea Națională Europol, ofițerii de legătură la Europol și autoritățile române competente, în condițiile art. 20 alin. (1) și (2) din Regulamentul Europol, în scopul prevenirii și combaterii unor forme de criminalitate care intră în sfera de competență a Europol sau a altor forme de criminalitate gravă, astfel cum sunt prevăzute la art. 96 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Datele și informațiile obținute prin accesarea informațiilor stocate de Europol sunt utilizate, respectând restricțiile impuse de Europol potrivit art. 19 alin. (3) din Regulamentul Europol, doar în scopul în care au fost accesate pentru prevenirea și combaterea unor forme de criminalitate care intră în sfera de competență a Europol sau a altor forme de criminalitate gravă, astfel cum sunt prevăzute la art. 96 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

**Cooperarea cu statele membre, țările terțe
sau organizațiile internaționale prin canalul Europol**

Art. 22. – (1) Unitatea Națională Europol și autoritățile române competente pot utiliza infrastructura Europol pentru schimburi de informații bilaterale cu alte state membre, țări terțe și organizații internaționale, inclusiv cu privire la infracțiuni care nu sunt de competența Europol.

(2) Schimburile de informații bilaterale prevăzute la alin. (1) se realizează potrivit legislației din domeniul cooperării polițienești și judiciare internaționale.

(3) Ofițerii de legătură la Europol acordă asistență Unității Naționale Europol și autorităților române competente, pentru realizarea schimburilor de informații prevăzute la alin. (1).

CAPITOLUL VI

Protecția datelor cu caracter personal în cadrul cooperării cu Europol*SECȚIUNEA I**Drepturile persoanei vizate*

Art. 23. – (1) Drepturile persoanei vizate în contextul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de către autoritățile române competente prin intermediul sistemelor de evidență proprii în cadrul cooperării cu Europol se exercită potrivit reglementărilor aplicabile în domeniul protecției persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(2) În cazul în care prelucrările de date cu caracter personal în cadrul cooperării cu Europol se realizează de către Unitatea Națională Europol sau de către autoritățile române competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor prin intermediul sistemelor de evidență proprii, drepturile persoanei vizate se exercită în condițiile prevăzute de legea specială.

Art. 24. – Orice persoană vizată poate depune o cerere adresată Europol în temeiul art. 36 alin. (1) din Regulamentul Europol, denumită în continuare *cerere de acces* sau o cerere adresată Europol în temeiul art. 37 alin. (1) sau (2) din Regulamentul Europol, denumită în continuare *cerere de intervenție*, la orice unitate din cadrul Poliției Române. Unitatea care primește cererea o înregistrează la data depunerii și o transmite, în termen de maximum 5 zile lucrătoare, Centrului de cooperare polițienească internațională din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, denumit în continuare *CCPI*.

(2) CCPI transmite cererea către Europol, fără întârziere și, în orice situație, în termen de maximum o lună de la înregistrarea acesteia la unitatea din cadrul Poliției Române la care a fost depusă.

Art. 25. – (1) Solicitățile Europol transmise în temeiul art. 36 alin. (5) din Regulamentul Europol se soluționează:

a) de către Unitatea Națională Europol, în cazul în care datele sau informațiile care ar putea să facă obiectul răspunsului Europol la cererea de

acces a persoanei vizate au fost furnizate Europol potrivit art. 12 alin. (1) lit. a) sau b);

b) de către autoritățile române competente care au solicitat furnizarea potrivit art. 12 alin. (1) lit. c) a datelor sau informațiilor ce ar putea să facă obiectul răspunsului Europol la cererea de acces a persoanei vizate, ori care au furnizat Europol respectivele date sau informații potrivit art. 12 alin. (2);

(2) Entitățile competente potrivit alin. (1) evaluează cererea de acces a persoanei vizate în raport cu dispozițiile art. 36 alin. (2) și (6) din Regulamentul Europol și comunică Europol un punct de vedere cu privire la răspunsul ce ar trebui să fie transmis persoanei vizate, în termenul stabilit de Europol. În cazul în care Europol nu a stabilit un termen de răspuns, punctul de vedere se comunică în termen de maximum 30 de zile de la data primirii consultării din partea Europol.

(3) În situația în care se constată că sunt incidente dispozițiile art. 36 alin. (6) din Regulamentul Europol, punctul de vedere ce se comunică Europol potrivit alin. (2), conține obiecții cu privire la furnizarea de informații către persoana vizată, precum și motivarea respectivelor obiecții.

(4) Autoritățile române competente comunică Europol punctele de vedere prevăzute la alin. (2) prin intermediul Unității Naționale Europol sau direct, cu informarea concomitentă a Unității Naționale Europol.

Art. 26. – (1) Unitatea Națională Europol șterge sau rectifică, în colaborare cu Europol, datele sau informațiile stocate de Europol, pe care le-a furnizat potrivit art. 12 alin. (1) lit. a) sau b), atunci când stabilește că cererea de intervenție a persoanei vizate este întemeiată.

(2) Unitatea Națională Europol stabilește dacă cererea de intervenție a persoanei vizate este întemeiată sau nu pe baza consultării autorităților naționale de la care provin datele și informațiile stocate de Europol și a oricăror alte informații ce pot fi obținute din sursele aflate la dispoziția sa.

(3) În cazul în care decide să șteargă sau să rectifice datele sau informațiile stocate de Europol, ca urmare a cererii de intervenție a persoanei vizate, Unitatea Națională Europol informează autoritățile naționale de la care provin datele sau informațiile cu privire la decizia luată, comunicându-le,

atunci când este cazul, motivele pentru care nu a ținut seama de informațiile obținute în baza consultării prevăzute la alin. (2).

(4) Unitatea Națională Europol colaborează cu Europol în vederea ștergerii sau rectificării datelor sau informațiilor stocate de Europol, furnizate potrivit art. 12 alin. (1) lit. a) sau b), atunci când, urmare analizării cererii de intervenție a persoanei vizate, stabilește că erorile conținute de acestea sunt cauzate de un transfer defectuos sau de un transfer care încalcă dispozițiile Regulamentului Europol.

Art. 27. – (1) Autoritățile române competente șterg sau rectifică, în colaborare cu Europol, datele sau informațiile stocate de Europol, pe care au cerut Unității Naționale Europol să le furnizeze potrivit art. 12 alin. (1) lit. c) sau pe care le-au furnizat potrivit art. 12 alin. (2), atunci când stabilesc faptul că cererea de intervenție a persoanei vizate este întemeiată.

(2) Autoritățile române competente colaborează cu Europol în vederea ștergerii sau rectificării datelor sau informațiilor stocate de Europol, furnizate potrivit art. 12 alin. (1) lit. c) sau alin. (2), atunci când, urmare analizării cererii de intervenție a persoanei vizate, stabilesc faptul că erorile conținute de acestea sunt cauzate de un transfer defectuos sau de un transfer care încalcă dispozițiile Regulamentului Europol.

(3) Colaborarea dintre autoritățile române competente și Europol în vederea soluționării unei cereri de intervenție se realizează prin intermediul Unității Naționale Europol sau direct, cu informarea concomitentă a Unității Naționale Europol.

Art. 28. – (1) În cadrul colaborării cu Europol pentru soluționarea cererilor de intervenție, Unitatea Națională Europol și autoritățile române competente respectă termenele stabilite de Europol.

(2) În cazul în care Europol nu stabilește termene, decizia privind modul de soluționare a unei cereri de intervenție se comunică Europol cel mai târziu cu 20 de zile înainte de împlinirea termenelor prevăzute la art. 37 alin. (8) sau (9) din Regulamentul Europol.

*SECȚIUNEA a 2-a**Securitatea și calitatea datelor cu caracter personal*

Art. 29. – (1) Unitatea Națională Europol și autoritățile române competente, în cooperare cu Europol atunci când este cazul, pun în aplicare măsurile prevăzute la art. 32 alin. (2) din Regulamentul Europol pentru prelucrările automatizate ale datelor cu caracter personal în cadrul cooperării cu Europol.

(2) Inspectoratul General al Poliției Române elaborează planul de securitate, cu sprijinul celorlalte autorități române competente, astfel încât să se asigure că necesitățile în materie de securitate a datelor cu caracter personal sunt identificate și luate în considerare în cadrul tuturor mecanismelor de cooperare dintre Unitatea Națională Europol sau autoritățile române competente și Europol.

Art. 30. – (1) Urmare a solicitării Europol transmise în temeiul art. 35 alin. (3) din Regulamentul Europol, Unitatea Națională Europol realizează măsurile necesare pentru comunicarea către persoanele în cauză a încălcării securității datelor cu caracter personal, inclusiv prin utilizarea canalelor de cooperare aflate la dispoziția CCPI, numai dacă măsura este proporțională și dacă nu se încalcă drepturile fundamentale ale persoanei vizate.

(2) În cazul în care constată că pentru realizarea comunicării către persoanele în cauză a încălcării securității datelor cu caracter personal sunt necesare eforturi disproporționate, Unitatea Națională Europol comunică motivele care fundamentează această concluzie către Europol.

Art. 31. – (1) Unitatea Națională Europol și autoritățile române competente răspund pentru exactitatea și actualitatea datelor și informațiilor pe care le furnizează către Europol, precum și pentru legalitatea transferurilor de date și informații către Europol pe care le realizează.

(2) În cazul în care constată că datele și informațiile pe care le-au furnizat către Europol sunt inexacte sau au fost furnizate fără respectarea condițiilor prevăzute la art. 12 – 16 și art. 19, ținând cont de scopul sau scopurile în care au fost furnizate, Unitatea Națională Europol și

autoritățile române competente comunică acest lucru Europol în termen de maximum 5 zile lucrătoare și apoi colaborează cu Europol în vederea ștergerii sau rectificării datelor sau informațiilor respective.

(3) Comunicarea dintre autoritățile române competente și Europol în cazurile prevăzute la alin. (2) se realizează prin intermediul Unității Naționale Europol sau direct, cu informarea concomitentă a Unității Naționale Europol.

SECȚIUNEA a 3-a

Prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal

Art. 32. – (1) Este permisă furnizarea către Europol de către Unitatea Națională Europol și autoritățile române competente a datelor și informațiilor care vizează victimele unei infracțiuni, martorii sau alte persoane care pot furniza informații privind infracțiunile sau care vizează persoanele care nu au împlinit vârsta de 18 ani, numai în cazul în care acest lucru este strict necesar și proporțional pentru prevenirea sau combaterea infracțiunilor de competența Europol.

(2) Este interzisă furnizarea către Europol de către Unitatea Națională Europol sau autoritățile române competente a datelor cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filosofice sau apartenența sindicală și prelucrarea datelor genetice sau a datelor privind sănătatea sau viața sexuală a unei persoane, cu excepția cazului în care acest lucru este strict necesar și proporțional pentru prevenirea sau combaterea infracțiunilor de competența Europol și dacă datele respective completează alte date cu caracter personal prelucrate de Europol.

SECȚIUNEA a 4-a

Stocarea și ștergerea datelor cu caracter personal

Art. 33. – (1) Autoritățile române competente care au furnizat date și informații către Europol solicită Unității Naționale Europol să întreprindă demersuri pentru ștergerea acestora din evidențele automatizate ale Unității Naționale Europol în care acestea au fost prelucrate în cadrul cooperării cu Europol în termen de 30 de zile de la:

- a) finalizarea investigației polițienești în urma căreia nu s-a dispus efectuarea urmăririi penale în continuare cu privire la persoana în cauză;
- b) dispunerea clasării, renunțării la urmărirea penală, achitării sau încetării procesului penal, cu privire la persoana în cauză;
- c) ștergerea datelor și informațiilor cu privire la persoana în cauză din evidențele automatizate proprii.

(2) Unitatea Națională Europol șterge datele și informațiile din evidențele automatizate proprii și notifică Europol în acest sens, potrivit art.31 alin.(5) din Regulamentul Europol.

SECȚIUNEA a 5-a

Autoritatea națională de supraveghere

Art. 34. – (1) Se desemnează Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal ca autoritate națională de supraveghere în sensul art. 42 din Regulamentul Europol.

(2) Președintele Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal desemnează un reprezentant în cadrul Consiliului de cooperare prevăzut la art. 45 din Regulamentul Europol.

(3) Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal cooperează cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, atunci când este necesar, în vederea sporirii coerenței aplicării normelor și procedurilor în materie de prelucrare a datelor cu caracter personal, inclusiv în vederea soluționării căilor de atac prevăzute la art. 47 din Regulamentul Europol.

SECȚIUNEA a 6-a

Răspunderea

Art. 35. – Autoritățile române competente răspund, în condițiile legii, pentru prejudiciul cauzat unei persoane prin accesarea sau utilizarea datelor și informațiilor stocate de Europol fără respectarea dispozițiilor art. 21.

CAPITOLUL VII
Asigurarea financiară. Dispoziții finale

Art. 36. – (1) Cheltuielile efectuate de către Unitatea Națională Europol în cadrul procesului de comunicare cu Europol se suportă de la bugetul de stat cu încadrare în prevederile bugetare anuale aprobate Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Unitatea Națională Europol solicită Europol rambursarea cheltuielilor de conectare.

Art. 37. – Cheltuielile legate de trimiterea în misiune a ofițerilor de legătură la Europol, cu excepția celor suportate de Europol, se suportă de la bugetul de stat cu încadrare în prevederile bugetare anuale aprobate Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 38. – Sumele necesare pentru realizarea atribuțiilor ce rezultă din aplicarea art.34 se suportă de la bugetul de stat și sunt prevăzute anual în bugetul Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal.

Art. 39. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 55/2012 privind cooperarea României cu Oficiul European de Poliție (Europol), republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 24 martie 2014, cu completările ulterioare, se abrogă.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 6 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'F' followed by a vertical stroke that curves to the right.

FLORIN IORDACHE

AUTORITĂȚILE ROMÂNE COMPETENTE

I. Ministerul Afacerilor Interne, prin:

1. Poliția Română;
2. Poliția de Frontieră Română;
3. Direcția Generală de Protecție Internă;
4. Inspectoratul General pentru Imigrări;
5. Jandarmeria Română;
6. Direcția Generală Anticorupție.

II. Ministerul Finanțelor Publice, prin:

- Agenția Națională de Administrare Fiscală.

III. Serviciul Român de Informații

IV. Ministerul Public

V. Instanțele judecătorești

VI. Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor

VII. Ministerul Mediului, prin:

- Garda Națională de Mediu.

VIII. Ministerul Justiției, prin:

- Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate.